

HÖGSTA DOMSTOLEN
Avd. 2

PROTOKOLL
vid föredragning
DAG FÖR BESLUT
2003-03-04
Stockholm

Aktbil. nr
Mål nr Ö 538-03

NÄRVARANDE

Lars K Beckman, Munck (referent), Regner, Lindeblad och
Calissendorff

JUSTITIERÅD

FÖREDRAGANDE
REVISIONSSEKRETERARE

Jonsson

PROTOKOLLFÖRARE

Wahlfors

PARTER

KLAGANDE

Häktade C. T. saknar fast postadress, medborgarskap okänt

Offentlig försvarare och ombud: advokaten L. S.

MOTPART

Riksåklagaren

SAKEN

Häktning i ärende angående utlämning

ÖVERKLAGADE
AVGÖRANDET

Örebro tingsrätt, beslut den 27 oktober 2002 i mål B 2595-02

Målet föredras.

Högsta domstolen fattar följande

BESLUT

	Postadress	Telefon	Expeditionstid
HÖGSTA DOMSTOLEN	Box 2066 103 12 STOCKHOLM	08-617 64 00	08.45-12.00 13.15-15.00

C. T. utlämnades i mars 2000 till Sverige från Schweiz på grund av brott begångna i Sverige under år 1996. Sedan han den 15 september 2002 villkorligt frigivits från ett fängelsestraff som ådömts honom för dessa brott, har han enligt en den 16 september 2002 daterad och den 14 oktober samma år till Justitiedepartementet inkommen framställning begärts utlämnad av Grekland på grund av misstanke om brott som påståtts ha begåtts där under tiden februari 1994 – januari 1995. Med anledning av att Justitiedepartementet i oktober 2002 gjort framställning om samtycke från Schweiz till att C. T. vidareutlämnas till Grekland, har Bundesamt für Justiz i Bern i en skrivelse den 14 februari 2003 meddelat att framställningen bifallits genom beslut den 11 februari 2003 men att C. T. som är representerad av en advokat i Schweiz, har rätt att anföra förvaltningsdomstolsbesvär inom 30 dagar från det att beslutet delgavs honom och att beslutet således inte har vunnit laga kraft. Fråga är nu om C. T. som varit berövad friheten alltsedan han frigavs villkorligt, skall vara häktad i utlämningsärendet.

Enligt artikel 14 i den av Grekland, Schweiz och Sverige ratificerade europeiska utlämningskonventionen får den som utlämnats inte åtalas, dömas eller berövas sin frihet för verkställande av straff och ej heller underkastas annan inskränkning i sin personliga frihet för annat, före hans utlämnande begånget brott än det för vilket han utlämnats. Detta gäller inte när den utlämnande staten samtycker till sådan lagföring. Lagföring utan samtycke får dock ske, om den utlämnade inte inom 45 dagar efter det han slutligen frigetts lämnat den stat till vilken han utlämnats trots möjlighet därtill, eller om han återvänt efter att ha lämnat staten i fråga. I artikel 15 i den europeiska utlämningskonventionen föreskrivs vidare att samtycke från den utlämnande staten också behövs för att den utlämnade skall få vidareutlämnas till en annan konventionsstat eller till en stat som inte har tillträtt konventionen.

Kravet i artikel 14 på samtycke från den utlämnande staten för att den utlämnade skall få berövas friheten för annat, före hans utlämnande begånget

brott än det som utlämningen avsett gäller i och för sig även i fråga om häktning (jfr NJA 1986 s. 554). Regleringen i artiklarna 14 och 15 måste emellertid vara så att förstå att detta krav inte omfattar sådant frihetsberövande som syftar till att säkerställa utlämning till annan stat och som enligt artikel 22 i konventionen uteslutande regleras av den anmodade statens lag, när konventionen inte innehåller andra bestämmelser. Av detta följer att det saknar betydelse för prövning av häktningsfrågan att det schweiziska beslutet om samtycke till vidareutlämning av C. T. inte har vunnit laga kraft.

Inte heller finns det, som C. T. gjort gällande, något hinder mot häktning av hänsyn till bestämmelserna i den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.

Även i övrigt är förutsättningarna för häktning för handen.

På grund av det anförda lämnar Högsta domstolen, som inte finner skäl att hålla muntligt förhör, överklagandet utan bifall.

Kristina Wahlfors

Föredraget 2003-03-04

Uppvisat och lämnat för expediering 2003-03-

-----/-----

Lars K Beckman

Karin Jonsson